

RÍMSKO - KATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH VEĽKÉ ZÁLUŽIE

R. Cantalamessa: *Život pod vládou Kristovou*

uverenie, pokánie, „dnes“,

7/2000

Súčasť seriálu

Tematický okruh

Poradové číslo

TERAZ JE ČAS UVERIŤ

november 2000

„Preto, ako hovorí Duch Svätý:

„Dnes, keď počujete jeho hlas,
nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzbure,
v deň pokúšania na púšti,
kde ma pokúšali vaši otcovia; skúšali ma,
hoci videli moje skutky štyridsať rokov...“

Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha, ale deň čo deň sa vzájomne povzbudzujte, kým trvá to „dnes“, aby nikoho z vás nezatvrdilo mámenie hriechu. Veď sme sa stali účastníkmi Krista, pravda, ak istotu, ktorú sme mali na počiatku, zachováme pevnú až do konca, ako sa hovorí:

„Dnes, keď počujete jeho hlas,
nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri onej vzbure.“

Kto sú to však tí, čo počuli a búrili sa? Vari nie všetci, čo vyšli pod Mojžišovým vedením z Egypta? ... A ktorýmže prisahal, že nevojdu do jeho pokoja, ak nie tým, čo neuverili? A tak vidíme, že nemohli vojsť pre neveru.“ (List Hebrejom 3,7-19).

Tento úryvok z listu Hebrejom ukazuje na niekoľko vecí:

1) Dnes, teraz je čas spásy: toto „dnes“ má dvojaký význam. Jednak je to vyjadrenie toho, že Ježiš „dnes“ zomrel za moje hriechy, pretože Jeho obeta (a jej ovocie, ktorým je ospravedlnenie) stále trvá. Na rozdiel od Starého Zákona, kde tieto veci boli ešte len budúcnosťou, pre nás dnes sú realitou. Nie minulosťou, ale reálnou prítomnosťou. Preto ono „dnes“.

2) Dnes je okamih spásy pre mňa: To je druhý význam slova „dnes“. Jeden z otcov, žijúcich vo 4. storočí, napísal tieto slová: „Pre každého človeka nastáva začiatok života vtedy, keď je pre neho obetovaný Kristus. Ale Kristus je pre neho obetovaný v okamihu, keď človek túto milosť uzná a vedome prijme život získaný touto obeťou.“ Znamená to, že ak dnes uverím Bohu, dnes sa narodím ako Boží syn. To „dnes“ vyjadruje ešte jednu vec: že samotné uverenie je vlastne vec okamihu, vec, ktorú poľahky dokážeme bez toho, aby sme sa predtým museli nejakú dlho na to pripravovať, alebo podobne. Život je dar a na jeho prijatie stačí jednoducho uveriť.

Je fantastické, keď si až do dna uvedomíme túto úžasnú skutočnosť. Stačí si pozrieť len niekoľko úryvkov z Písma, ktoré nás nenechávajú na pochybách, že uveriť môžeme skutočne ešte „dnes“:

„A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás! Ale druhý ho zahriakol: Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé. Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lukášovo evanjelium 23,39-43).

„Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: Bože, buď milostivý mne hriešnemu. Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený...“ (Lukášovo evanjelium 18,13n)

„Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť bratia?“ Peter im povedal: Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.“ (Skutky apoštolov 2,37n).

Vo všetkých troch príkladoch je príznačná omračujúca „rýchlosť“ a **fahkosť**: stačí slovo, okamih a človek získava Kráľovstvo! Peter neodporúča bratom nejakú dlhú duchovnú obnovu, či siahodlhé štúdium. Stačí uveriť, dať sa pokrstiť a hneď prijímajú Ducha Svätého - Boží život, Spásu, Božie Kráľovstvo...!

Čo ale znamená uveriť? Peter nám to pomáha pochopiť, keď namiesto slova „uverte“ používa slovo „Robte pokánie“. Pretože uveriť znamená začať žiť, konať podľa toho, čomu uveríme. Preto môžeme v Skutkoch apoštolov v nasledujúcich veršoch čítať: „...v ten deň sa pridalo asi tritisíc duší. Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. Všetkých sa zmocňovala bázeň; prostredníctvom apoštolov sa dialo množstvo divov a znamení. Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné. Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval. Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm. Chválili Boha a boli milí všetkému ľudu. A Pán každý deň rozmnožoval tých, čo mali byť spasení.“ (Skutky apoštolov 2,41b-47). **To, v čo uverili, sa okamžite stelesnilo v skutkoch, pretože práve to je podstata uverenia!**

Viera neznamená nič „cítiť“. Často vravíme: „akosi mi to nejde, nič v sebe necitím...“ Lenže viera neznamená nič „cítiť“. **Znamená jednoducho urobiť to, čomu v srdci uverím.** Keď výsadkár skočí s padákom z lietadla, tak to nerobí preto, že by cítil nejaké zvláštne vyžarovanie z padáku, alebo prežil náhle osvietenie. Nie. Skôr cíti strach a srdce má až kdesi v krku. Ale rozhodne sa uverí padáku, ktorý mu visí na chrbte a napriek strachu skočí! To je viera! Jej ovocím je potom skúsenosť toho, aké to je byť nesený padákom.

Uveriť Bohu je to isté. V srdci máme neistotu, pochybnosti, ale viera jednoducho znamená **rozhodnúť sa napriek strachu pre skutok viery.** Toto rozhodnutie nás následne otvorí **skúsenosti** viery. A táto skúsenosť z nás vyháňa strach a neistotu a naplní nás **istotou**, o ktorej v súvislosti s vierou písal úvodný úryvok z listu Hebrejom. Tak, ako výsadkár po 20 skokoch už nebude cítiť strach, aj kresťan po prežitej skúsenosti viery stráca strach a získava **nový druh viery, ktorá je už darom Božieho Ducha** - pretože je ovocím **skúsenosti** pôsobenia a moci Ducha, ktorá sa skrze vieru uplatnila!

Potrebné je uveriť len jedno: Že Boh je naozaj tu, blízko nás, že Jeho Dary nám skrze Krista a krst patria a že „by bolo zázrakom, keby Boh na našu vieru ihneď neodpovedal svojou Mocou: „Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lukášovo evanjelium 11,13).

Praktické úlohy:

1) Prerozjímajte si ešte raz spoločne nasledovné miesta, spomenuté v texte: Lk 23,39-43; 18,10-14; Sk 2,37nn; Mk 11,24 (dôraz na „už dostali“);

2) Skutky a nábožný život sú ovocím viery. O tom sme rozprávali už minule. Uvedomme si túto skutočnosť ešte raz v nasledujúcich miestach: Lk 6,43n (strom musí byť najprv dobrý, až potom prinesie dobré ovocie!); Jn 15,1-8 (Ovocie je výsledkom spojenia s Kristom); Hebr 3,13-15.19 (spojenie s Bohom je skrze vieru);

3) Bráni nám niečo uveriť ešte dnes? Asi nie. Spoločne sa modlite za dar viery!

4) Rozíďte sa a začnite konať!